

3. «ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΕΡΑΤΕΥΜΑ»

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Σεις όμως είσθε “γένος εκλεκτόν, βασίλειον ιεράτευμα, έθνος άγιον”, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς.» Α' Πέτρου 2/β' 9.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Α' Πέτρ. 2/β' 1-3, Εβρ. 4/δ' 12, Α' Πέτρ. 2/β' 4-8, Ησ. 28/κη' 16, Έξ. 19/θ' 3-6, Α' Πέτρ. 2/β' 5, 9, 10.

Επηρεασμένοι από τον Ιουδαϊκό πολιτισμό, την θρησκεία και την ιστορία, ο Πέτρος αναφέρεται στους Χριστιανούς αναγνώστες της επιστολής του ως «έθνος άγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός». Έτσι, χρησιμοποιεί την ορολογία της Παλαιάς Διαθήκης που αποδιδόταν στο αρχαίο Ισραήλ, για την εκκλησία της Καινής Διαθήκης.

Άλλωστε, και οι Εθνικοί πιστοί έγιναν ο λαός της διαθήκης του Θεού. Ήταν εξίσου συμμετοχοί των υποσχέσεων της διαθήκης. «Αλλ' εάν τινές των κλάδων απεκόπησαν, συ δε αγριελαία ούσα ενεκεντρίσθης μεταξύ αυτών, και έγινες συγκοινωνός της ρίζης και της παχύτητος της ελαίας, μη κατακαυχάσαι εναντίον των κλάδων· εάν δε κατακαυχάσαι, συ δεν βαστάζεις την ρίζαν, αλλ' η ρίζα σε.» (Ρωμ. 11/α' 17,18).

Στα εδάφια αυτής της εβδομάδας, ο Πέτρος τονίζει στους αναγνώστες του την ιερή ευθύνη και το κάλεσμα που έχουν ως λαός της διαθήκης του Θεού, όλοι όσοι (όπως χαρακτηριστικά αναφέρει και ο απ. Παύλος) μπολιάστηκαν στην ελιά. Και όπως και ο αρχαίος Ισραήλ, έχουν την ευθύνη να διακηρύξουν την σπουδαία αλήθεια της σωτηρίας που προσφέρει ο Κύριος.

Κυριακή 9 Απριλίου

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Το δεύτερο κεφάλαιο της Α' Πέτρου επιστολής ξεκινάει με το συμπερασματικό «λοιπόν». Από αυτό καταλαβαίνουμε πως αυτά που θα ακολουθήσουν θα είναι συνέχεια των προηγούμενων. Στο πρώτο κεφάλαιο είδαμε τι έκανε ο Χριστός για εμάς και ποια πρέπει να είναι η δική μας ανταπόκριση. Στη συνέχεια, ο Πέτρος αναλύει αυτό το θέμα περισσότερο.

Διαβάστε Α' Πέτρ. 2/β' 1-3. Τι λέει εδώ ο Πέτρος για το πώς πρέπει να ζούμε;

.....
.....
Ο Πέτρος χρησιμοποιεί δύο διαφορετικές εικόνες για να δείξει πως οι Χριστιανοί έχουν διπλή ευθύνη. Η μία είναι αρνητική – πράγματα τα οποία δεν πρέπει να κάνουμε, και η άλλη είναι θετική – αυτά που πρέπει να κάνουμε. Στην πρώτη εικόνα, ο Πέτρος παρακινεί τους Χριστιανούς να απορρίψουν «πάσαν κακίαν και πάντα δόλον, και υποκρίσεις, και φθόνους, και πάσας καταλαλιάς» (Α' Πέτρ. 2/β' 1). Έτσι, οι Χριστιανοί θα συμπεριφέρονται διαφορετικά σε σχέση με τους γύρω τους. Επειδή έχουν απορρίψει την κακία δεν θα επιθυμούν να βλάψουν τους άλλους, απεναντίας θα επιθυμούν το καλό τους. Επειδή οι Χριστιανοί απορρίψανε την υποκρισία, δεν θα εξαπατούν αλλά θα είναι τίμιοι και ειλικρινείς. Οι Χριστιανοί δεν θα φθονούν εκείνους που έχουν περισσότερα από αυτούς. Θα είναι ευχαριστημένοι με τη ζωή τους και θα ευημερούν όπου η Θεία Πρόνοια τούς οδηγεί. Και ούτε θα λένε λόγια που θα βλάπτουν την υπόληψη των άλλων. Η δεύτερη εικόνα που χρησιμοποιεί ο Πέτρος (Α' Πέτρ. 2/β' 2) εκπροσωπεί τη θετική πλευρά των συμβουλών του. Η Χριστιανική ζωή δεν έχει να κάνει μόνο με την απόρριψη του κακού. Μία τέτοια ζωή θα ήταν κενή. Έχει να κάνει με την έντονη αναζήτηση πνευματικής τροφής, με τον ίδιο τρόπο που ένα πεινασμένο μωρό κλαίει για γάλα. Στρέφει την προσοχή των αναγνωστών στην πηγή της πνευματικής τροφής (δείτε επίσης Εβρ. 4/δ' 12, Ματθ. 22/κβ' 29, Β' Τιμ. 3/γ' 15-17), στον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή. Με τον Λόγο του Θεού μπορούμε να αυξηθούμε πνευματικά και ηθικά, γιατί είναι η μόνη αξιόπιστη πηγή πληροφοριών για τον Ιησού Χριστό, στον Οποίο βλέπουμε τον χαρακτήρα και τη φύση του Αγίου Θεού που αγαπάμε και υπηρετούμε.

ΣΚΕΨΗ: Πώς σχετίζονται αυτές οι ιδέες μεταξύ τους: πώς η πνευματική τροφή από τον Λόγο μας βοηθά να απορρίψουμε καθετί κακό για το οποίο μας προειδοποιεί ο Πέτρος;

Δευτέρα 10 Απριλίου

Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΛΙΘΟΣ

Διαβάστε Α' Πέτρ. 2/β' 4-8 (δείτε επίσης Ησ. 28/κη' 16, Ψαλμ. 118/ριη' 22, Ησ. 8/η' 14,15). Σε ποια σημαντική αλήθεια αναφέρεται εδώ ο Πέτρος; Τι μας λέει για το πώς πρέπει να ανταποκριθούμε σ' αυτά που έκανε ο Ιησούς;

.....

.....

Αφού παρότρυνε τους αναγνώστες του να επιδιώκουν την πνευματική τροφή, ο Πέτρος στρέφει την προσοχή τους στον Ιησού Χριστό, τον Ζωντανό Λίθο, κάνοντας πιθανότατα αναφορά στο ναό της Ιερουσαλήμ. Στην Α' Πέτρ. 2/β' 4-8 βλέπουμε τρεις περικοπές της Παλαιάς Διαθήκης σχετικές με τη σημασία του ακρογωνιαίου λίθου που αντιπροσωπεύει τον ρόλο του Ιησού στην εκκλησία. Ο Πέτρος δεν είναι ο μόνος που σχετίζει αυτά τα εδάφια με τον Ιησού. Ο ίδιος ο Ιησούς χρησιμοποίησε τον Ψαλμ. 118/ριη' 22 σε μία από τις παραβολές Του (Ματθ. 21/κά' 42). Το ίδιο κάνει και ο Πέτρος στις Πράξ. 4/δ' 11 κατά την ομιλία του προς τους άρχοντες των Ιουδαίων. Και ο Παύλος χρησιμοποίησε το Ησ. 28/κη' 16 στη Ρωμ. 9/θ' 33. Αυτό που θέλει να τονίσει ο Πέτρος είναι ότι, αν και ο Ιησούς απορρίφθηκε και σταυρώθηκε, επιλέχθηκε από τον Θεό να γίνει ο ακρογωνιαίος λίθος του πνευματικού οίκου Του. Οι Χριστιανοί, είναι οι ζωντανοί λίθοι που κτίστηκαν σ' αυτόν τον πνευματικό οίκο. Χρησιμοποιώντας την ορολογία αυτή, ο Πέτρος παρουσιάζει μία εικόνα της εκκλησίας: Οικοδομείται πάνω στον Ιησού και απαρτίζεται από εκείνους που Τον ακολουθούν. Όταν κάποιος γίνεται Χριστιανός, γίνεται μέρος μιας Χριστιανικής κοινότητας ή της τοπικής εκκλησίας. Όπως το τούβλο προορίζεται να κτιστεί σε μία μεγάλη οικοδομή, έτσι και οι Χριστιανοί δεν μπορούν να είναι ακόλουθοι του Χριστού εάν είναι απομονωμένοι από τους άλλους. Ο Χριστιανός που δεν συμμετέχει με τους άλλους Χριστιανούς στη λατρεία και στο έργο για την βασιλεία του Θεού, δεν είναι Χριστιανός. Οι Χριστιανοί βαπτίζονται στον Χριστό, και συνεπώς στην εκκλησία Του. Ο Πέτρος αναφέρεται επίσης στη λειτουργία της εκκλησίας. Είναι «βασιλείον ιεράτευμα» (Α' Πέτρ. 2/β' 5) για να προσφέρει «πνευματικές θυσίας». Στην Παλαιά Διαθήκη βλέπουμε πως οι ιερείς ήταν οι μεσάζοντες μεταξύ του Θεού και του λαού Του. Τόσο ο Πέτρος όσο και οι άλλοι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης, χρησιμοποιούν τους όρους ναός και ιερατείο, και παρουσιάζουν την εκκλησία ως ζωντανό ναό του Θεού, και τον λαό Του ως ιερείς. Ο Πέτρος μας παραπέμπει στο θρησκευτικό σύστημα

της Παλαιάς Διαθήκης για να δούμε πώς πρέπει να ζουν και να συμπεριφέρονται οι Χριστιανοί.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε ξανά Α' Πέτρ. 2/β' 5. Τι σημαίνει να «προσφέρητε πνευματικής θυσίας»; Πώς μπορούν οι Χριστιανοί, ως μέλη της πνευματικής κοινότητας, να το κάνουν αυτό;

Τρίτη 11 Απριλίου

Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η επιστολή του Πέτρου, κατά ένα μεγάλο μέρος είναι επηρεασμένη από απεικονίσεις της Παλαιάς Διαθήκης. Και κεντρικό σημείο είναι η ιδέα της διαθήκης, ένα θέμα βασικό τόσο στην Ιουδαϊκή όσο και στη Χριστιανική θεολογία. Τι είναι η διαθήκη; «Διαθήκη» είναι η συμφωνία μεταξύ δύο πλευρών. Μπορεί να συμβεί μεταξύ δύο ατόμων όπως έγινε με τον Λάβαν και τον Ιακώβ στη Γέν. 31/λα' 44, ή μεταξύ δύο βασιλιάδων, όπως έγινε με τον Σολομώντα και τον Χειράμ στην Α' Βασ. 5/ε' 12 όπου ο όρος διαθήκη μεταφράζεται ως «συνθήκη». Διαθήκη μπορεί να γίνει ακόμη και μεταξύ ενός βασιλιά και του λαού του (Β' Σαμ. 5/ε' 3). Από όλες αυτές τις περιπτώσεις ξεχωρίζει η ιδιαίτερη σχέση διαθήκης μεταξύ του Θεού και του εκλεκτού λαού Του, τους απογόνους του Αβραάμ.

Διαβάστε Γέν. 17/ιζ' 1-4, Έξ. 2/β' 24, 24/κδ' 3-8. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τη διαθήκη που έκανε ο Θεός με τον λαό Ισραήλ;

.....
Το πρώτο βιβλίο της Αγίας Γραφής, η Γένεση, αναφέρει πως ο Θεός σύναψε διαθήκη με τον Αβραάμ (Γέν. 15/ιε' 9-21, 17/ιζ' 1-26). Ο Θεός «θυμήθηκε» τη διαθήκη και ελευθέρωσε τον λαό Του από την δουλεία της Αιγύπτου (Έξ. 2/β' 24), και την ανανέωσε την εποχή του Μωυσή, όταν έδωσε τις Δέκα Εντολές και τους άλλους νόμους (Έξ. 19/ιθ' – 24/κδ' 8, ιδιαίτερα 24/κδ' 3-8). Οι υποσχέσεις όμως της διαθήκης δεν ήταν χωρίς όρους. «Ο Κύριος τους είπε πως θα τους ευλογούσε, με την προϋπόθεση ότι θα ήταν πιστοί στην τήρηση των αξιώσεών Του.» Ε. Χουάιτ, Testimonies for the Church, τομ. 2, σ. 574.

Οι προφήτες, χρησιμοποιώντας πολλές φορές όρους και φράσεις που παρέπεμπαν στη διαθήκη προειδοποιούσαν επανειλημμένως τον Ισραήλ για τους κινδύνους που θα είχαν εάν παρέβαιναν το νόμο του Θεού. Με εξαίρεση τις προφητείες του Δανιήλ και της Αποκάλυψης, οι προφητείες της Αγίας Γραφής είναι υπό όρους. Γι' αυτό και η υπακοή έχει βασικό ρόλο στις υποσχέσεις της διαθήκης. Οι ευλογίες της διαθήκης θα έρχονταν σε όσους υπάκουαν στον νόμο του Θεού, ενώ οι κατάρες θα έπεφταν στους απειθείς.

ΣΚΕΨΗ: Τι σημαίνει για σας η σχέση διαθήκης που έχετε με τον Θεό; Τι υποχρεώσεις φέρνει αυτή η σχέση στη ζωή σας;

Τετάρτη 12 Απριλίου

«ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΕΡΑΤΕΥΜΑ»

Στην Έξ. 19/1θ', ο Κύριος λέει στον Μωυσή: «Ούτω θέλεις ειπεί προς τον οίκον Ιακώβ, και αναγγείλει προς τους υιούς Ισραήλ. Σεις είδετε όσα έκαμα εις τους Αιγυπτίους, και σας εσήκωσα ως επί πτερύγων αετού, και σας έφερα προς εμαυτόν· τώρα λοιπόν, εάν τωόντι υπακούσητε εις την φωνήν μου, και φυλάξητε την διαθήκην μου, θέλετε είσθαι εις εμέ ο εκλεκτός από πάντων των λαών· διότι ιδική μου είναι πάσα η γή· και σεις θέλετε είσθαι εις εμέ βασίλειον ιεράτευμα, και έθνος άγιον. Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποιούς θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ.» (Έξ. 19/1θ' 3-6).

Εδώ έχουμε το μήνυμα του ευαγγελίου που ειπώθηκε χίλια χρόνια πριν το Σταυρό: Ο Θεός λυτρώνει και σώζει τον λαό Του από την αμαρτία. Τους ελευθερώνει από τα δεσμά της, και στην συνέχεια τους προστάζει να Τον αγαπάνε και να Τον υπακούνε ως εκλεκτός λαός της διαθήκης ενώπιον Του, και σε όλον τον κόσμο.

Διαβάστε Α' Πέτρ. 2/β' 5,9,10 και Έξ. 19/1θ' 6. Τι εννοεί ο Πέτρος όταν αποκαλεί τους Χριστιανούς, «βασίλειον ιεράτευμα» και «έθνος άγιο»; (Α' Πέτρ. 2/β' 9.) Τι μας λένε αυτοί οι όροι για τις υποχρεώσεις μας ως Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας;

.....
.....
«Οίκος πνευματικός», «γένος εκλεκτόν», «βασίλειον ιεράτευμα», και «λαός τον οποιόν απέκτησεν ο Θεός», όλοι αυτοί οι χαρακτηρισμοί περιγράφουν την ιδιαίτερη σχέση που είχε ο Θεός με τους απογόνους του Αβραάμ. Τώρα, στα πλαίσια της Καινής Διαθήκης – με τον Ιησού και τον Σταυρό, ο Πέτρος χρησιμοποιεί τους ίδιους χαρακτηρισμούς για τα μέλη της εκκλησίας. Οι υποσχέσεις της διαθήκης που δόθηκαν στο Ισραήλ, πλέον περιλαμβάνουν και τους Εθνικούς πιστούς. Μέσω του Ιησού, οι Εθνικοί μπορούν να γίνουν παιδιά του Αβραάμ. «Εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ, και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι» (Γαλ. 3/γ' 29). Μέσω του Χριστού, ο καθένας, ανεξαρτήτου καταγωγής, μπορεί να είναι «βασίλειον ιεράτευμα».

ΣΚΕΨΗ: «Έθνος άγιο», «βασίλειο ιεράτευμα». Πώς αυτές οι έννοιες πρέπει να επηρεάσουν τον τρόπο ζωής μας, ως άτομα, και ως κοινότητα; Πώς μπορούμε να ζούμε καλύτερα, σύμφωνα μ' αυτό το σπουδαίο κάλεσμα;

Πέμπτη 13 Απριλίου

«ΝΑ ΕΞΑΓΓΕΙΛΗΤΕ ΤΑΣ ΑΡΕΤΑΣ»

Οι παραλληλισμοί με την εκκλησία της Παλαιάς Διαθήκης δεν τελείωσαν απλώς με το γεγονός της σωτηρίας, της κλήσης και της εκλογής μας από τον Θεό. Το ζητούμενο είναι, γιατί μας κάλεσε και μας έκλεξε;

Ο Πέτρος απαντά πως η ιδιαίτερη αυτή σχέση έχει έναν σκοπό, «να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς» (Α' Πέτρ. 2/β' 9). Αυτή ήταν η αποστολή του Ισραήλ, του λαού της διαθήκης. Να γίνουν μάρτυρες Του και ευλογία σ' όλον τον κόσμο.

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια. Τι κοινό έχουν μεταξύ τους; Δευτ. 4/δ' 6, 26/κς' 18,19, Ησ. 60/ξ' 1-3, Ζαχ. 8/η' 23.

.....
.....
Ο λαός Ισραήλ, ως ο λαός της διαθήκης, είχε την αποστολή να κηρύξει στον κόσμο το ευαγγέλιο της σωτηρίας που προσφέρει ο Κύριος. Οι Χριστιανοί έχουν την ίδια θεϊκή αποστολή. Καλούνται να μοιραστούν με τους άλλους την εμπειρία και τη γνώση τους για τον Θεό και όσα έχει κάνει για τον κόσμο μέσω του Χριστού.

Διαβάστε Α' Πέτρ. 2/β' 10. Γιατί αυτό το εδάφιο είναι τόσο βασικό για την αποστολή και τον σκοπό των Χριστιανών;

.....
.....
Ο κόσμος είναι βυθισμένος στην αμαρτία, στον θάνατο, στην επερχόμενη καταδίκη. Αλλά ο Ιησούς έδωσε τη ζωή Του για να τους σώσει όλους από αυτήν την καταστροφή. Όπως και με τον Ισραήλ στο παρελθόν, τα προνόμια έρχονται με μεγάλες ευθύνες. Οι Χριστιανοί βρίσκονται σε απίστευτα προνομιούχα θέση: να είναι ο λαός του Θεού. Αυτή όμως η θέση έρχεται με την ευθύνη να προσκαλέσουμε και άλλους να συμμεριστούν αυτά τα προνόμια. Όπως βλέπουμε στην Α' Πέτρ. 2/β' 10, οι Χριστιανοί δέχτηκαν το έλεος του Θεού, και έτσι, «οι ποτέ μη όντες λαός», έγιναν «λαός του Θεού» (δείτε Ωσ. 1/α'-2/β'). Στην Αγία Γραφή, η λέξη «άγιος» έχει την έννοια του ξεχωριστού, κάτι που χωρίστηκε για λατρεία. Επομένως, ως έθνος άγιο, οι Χριστιανοί διαχωρίζονται από τον κόσμο, και αυτός ο διαχωρισμός φαίνεται στη ζωή τους. Επίσης, πρέπει να είναι σαν τη φωτιά στην κρύα νύχτα, που θα φέρει στους άλλους τη ζεστασιά της. Οι Χριστιανοί έχουν την ευθύνη να μοιραστούν την ένδοξη σωτηρία που έχουν λάβει.

Περαιτέρω μελέτη:

«Η εκκλησία είναι πολύ πολύτιμη στα μάτια του Θεού. Ο Θεός την εκτιμάει όχι για τα εξωτερικά της πλεονεκτήματα, αλλά για την ειλικρινή της ευσέβεια η οποία την ξεχωρίζει από τον κόσμο. Την υπολογίζει ανάλογα με την αύξηση των μελών στη γνώση του Χριστού, ανάλογα με την πρόδοό τους σε πνευματικές πείρες. Ο Χριστός λαχταρά να δρέψει από το αμπέλι Του καρπούς αγιότητας και ανιδιοτέλειας. Περιμένει να δει αρχές αγάπης και καλοσύνης. Καμιά ομορφιά τέχνης δεν μπορεί να συγκριθεί με την ομορφιά του χαρακτήρα ο οποίος αποκαλύπτεται στους αντιπροσώπους του Χριστού. Η ατμόσφαιρα της χάρης που περιβάλλει την ψυχή του πιστού, το Άγιο Πνεύμα που εργάζεται στη διάνοια και στην καρδιά, καθιστούν τον άνθρωπο ευωδιά ζωής, κι ο Θεός έτσι μπορεί να ευλογήσει το έργο Του.» Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ. 232.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Πώς είναι από το σκοτάδι να βρεθείς στο «θαυμαστόν αυτού φώς»; Τι σημαίνει; Εάν θα έπρεπε να εξηγήσετε αυτήν την ιδέα σε κάποιον που δεν πιστεύει στον Ιησού, τι θα του λέγατε; Ποιο είναι το σκοτάδι; Ποιο είναι το φως; Ποια είναι η διαφορά ανάμεσά τους, κατά τα λεγόμενα του Πέτρου;
2. Διαβάστε Δευτ. 4/δ' 5-8. Με ποιον τρόπο αυτά τα λόγια εφαρμόζονται σε εμάς; Τι μας ζητάει ο Θεός να κάνουμε, λόγω των όσων μας έχουν δοθεί;
3. Διαβάστε Α' Πέτρ. 2/β' 3. Τι θέλει να πει εδώ ο Πέτρος; Πώς «γευθήκατε» τη χάρη Του;
4. Δείτε την τοπική σας εκκλησία. Τι είναι αυτό που κάνει την εκκλησία και τα μέλη της ελκυστικά, σ' αυτούς που δεν ξέρουν τίποτα για τους Χριστιανούς Αντβεντιστές;